

OPINIÓ

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

NOMÉS FA 99 ANYS

Les històries menudes, aquelles que són locals o molt concentrades en un espai, queden a vegades cobertes per l'oblit que genera el pas del temps. En molts casos de forma immerescuda. El gener del 1917, mentre Rússia incubava la gran revolució bolxevic, en un poblet de «reduïdes entrades» (segons les cròniques de l'època) hi ha haver una revolució singular, única i transformadora. Aprofitant l'excusa d'aquests cent anys a punt de complir-se, sembla obligatori reveure la revolució com uns fets apassionants i transcendents que van canviar per sempre la dinàmica del poble d'Artés i potser (feina d'historiadors) fins i tot més enllà de la Gavarresa.

El primer que sorprèn de l'avalot dels burots («contra ells» seria més precís) és que tot un poble es va aixecar contra uns tirans que el governaven amb abús de poder, terror, violència i befa. Els van vèncer de forma ràpida i rotunda. Sense sang,

Fou un cas greu, però farcit de matisos i d'anècdotes que enquadraven molt bé aquella època. Units, van foragitar els executors que els oprimien (no els autors intel·lectuals, aquests es van quedar) sense que ningú prengués gaire mal. Ho van fer tan bé, que van saber frenar la contrarevolució aplaudint les «forces d'ordre» per descol·locar-los quan van arribar per reprimir-los. I tot ho van acabar amb un bon ball popular per rebaixar tensions. De fet, en van ser dos, un de tarda i un de nit. Hores abans, homes, dones i sobretot la canalla van protagonitzar l'expulsió dels opressors a pedregades i amb crits innocents o burletes en referència a personatges que el poble havia batejat amb sobrenoms com el «Pota negra» o «l'Ós blanc». Capellà i director de fàbrica respectivament.

«Uns pinxos de Manresa que havien contractat per recollir diners dels vilatans van ser foragitats a cops de roc»

Fa una centúria, era una més de les viles dominades pels cacics que posseïen l'única fàbrica tèxtil on podien treballar. Controlaven el consistori, el jutge, el metge, el síndic, el cap del sometent, tenien informadors al cafè i un control que ofegava i oprimia. El capellà, germà dels propietaris de la fàbrica, era un sàtir malèvol que anava al darrere de les treballadores més atractives i dels béns de les ancianes. Tot plegat emparat per la Lliga Regionalista de l'injustament mitificat Francesc Cambó. Gent d'ordre, del seu ordre. Segurament, res devia ser gaire diferent que en altres pobles, solament que els Berenguer, els «amos», van decidir collar-los en la misèria molt més enllà dels límits. Als sous de fam, als horaris de fàbrica de cinc de la matinada a les nou del vespre i a les represàlies als més braus, s'hi va afegir una llosa més per resoldre un dèficit municipal impagable. La van posar als productes de primera necessitat en unes casetes controlades per ells que reduïen

els guanys dels botiguers i feien la vida de tots plegats encara més penosa. Al crit de «fora burrots», uns pinxos de Manresa que havien contractat per recollir diners dels vilatans a l'estil medieval, van ser foragitats a cops de roc en direcció cap a Calders. Les caselles de la vergonya van ser incendiades i en poques hores aquella gent van ser una mica més lliures. Al cap de poc, una nova fàbrica en règim de cooperativa es construïa i aquell poble ja no va ser mai més el mateix. Conèixer aquest passatge de la història de tots és voler entrar-hi més i conèixer-lo. Dóna per una pel·lícula, per cròniques i per llibres de ficció i sobretot per pensar com eren les coses aquí no fa tant. Ara a Artés volen recordar els fets. La guspira final que va prendre-ho tot va ser el tanca-

«Si res no canvia, la commemoració serà a l'artesania: primer tots a treballar i després ja veurem si es balla alguna cosa»

ment de les botigues el dia 2 de gener, quan s'havien de cobrar els nous impostos. La unió dels botiguers amb els obrers va generar un bloc compacte al qual es van afegir els pagesos poc després. Tots a l'una, els va funcionar. A les activitats de rigor que es programaran l'any que ve, xerrades, teatralitzacions dels fets i altres, els organitzadors han proposat declarar excepcionalment un dia de festa local i el tancament del comerç per unes hores en una rèplica tova d'aquella acció. Però ara el moment és un altre. Serà la setmana prèvia dels Reis i els sempre pràctics comerciants no ho veuen clar. El missatge és intemporal: sense ells no ens en podem sortir. Ni per recordar els burrots, ni per encantar els anomenats fets històrics que sembla que han de venir. Si res no canvia, la commemoració serà a l'artesania: primer tots a treballar i després ja veurem si es balla alguna cosa. A mi m'agradaria saber l'opinió dels revoltats, però ja no en queda cap de viu.

LA BANDERA ESPANYOLA DE CDC, ERC I LA CUP

TRIBUNA

Oriol Gès
ECONOMISTA

Les eleccions municipals a Manresa tingueren lloc el passat 24 de maig del 2015. Ja fa més d'un any que vàrem escollir els 25 regidors que formen el consistori municipal. Amb una participació del 52,88 %, els partits que es presentaren a les eleccions amb un programa on s'incorporaven punts favorables al procés obtingueren una àmplia majoria dels regidors en joc. CDC, ERC i la CUP van guanyar 19 dels 25 edils. Un any després de la victòria processista, podem fer balanç. En el dia d'avui, l'Ajuntament de Manresa governat per CDC i ERC continua pagant la major part dels impostos a l'Agència Tributària espanyola, malgrat que l'exercici de la Sobirania Fiscal s'ha aprovat en tres ocasions, la primera de les quals el 2012. Regió7 publicava l'11 de gener del 2015

que «L'Ajuntament de Manresa té la intenció d'exercir la sobirania fiscal a l'abril del 2015». En un país normal, quan els càrrecs públics incompleixen les promeses, o demanen perdó i dimiteixen o se'ls fa fora. A Catalunya, però, tenim la mania de protegir-los.

Per altra banda, CDC, ERC i la CUP han exercit el dret a decidir mantenir la bandera espanyola a l'ajuntament. I ho han fet perquè han volgut, a diferència d'altres ajuntaments que no la hi tenen pas penjada. Segons dades de l'Associació de Municipis per la Independència, l'AMI, amb data del 6 d'abril del 2016, hi havia 116 ajuntaments catalans que han sigut denunciats per la delegació del Govern espanyol per no penjar-la-hi, però no és el cas de Manresa. Quants regidors són necessaris per treure-la de l'ajuntament? Potser amb 19 de 25 no n'hi ha prou?

No s'hi val dir que es penja «per imperatiu legal», perquè per aquest mateix imperatiu legal (espanyol) tampoc no farem la independència. Si els representants del poble no són capaços de desobeir un simple requeriment de la delegada del Govern espanyol a Catalunya, que es dediquin a fer ganxet. Recordeu també que durant la jor-

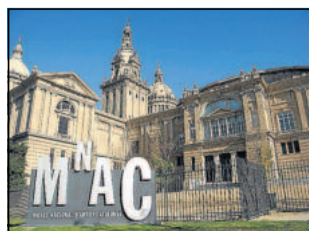
nada de reflexió prèvia a les eleccions municipals, l'alcalde, Valentí Junyent, decidí treure l'estelada del balcó de l'ajuntament per ordre de la Junta Electoral espanyola. CDC, ERC i les diverses comissions de fets del Govern ens deien que el 24 de maig del 2015 els ciutadans havíem d'anar a votar per aconseguir que el nostre ajuntament adquirís un compromís valent amb la independència de Catalunya. Afirmaven que elegiríem els governs dels municipis tenint a la vista unes eleccions al Parlament, per al 27 de setembre, que havien de ser transcendents: «el 27-S, on tot comença». Veient-ho en perspectiva, el lema hauria d'haver sigut «27-S, on tot encara ha de començar».

La submissió a la justícia espanyola és total i absoluta. No només a escala local, sinó també a escala nacional. La Generalitat ha acatat totes i cadascuna de les sentències del TC, quan amb la declaració del 9-N del 2015 JxSí i la CUP aprovaren aquest text:

«Si els representants del poble no són capaços de desobeir un requeriment de la delegada del Govern espanyol a Catalunya, que es dediquin a fer ganxet»

«El Parlament de Catalunya, com a dipositari de la sobirania i com a expressió del poder constituent, reitera que aquesta cambra i el procés de desconexió democràtica de l'Estat espanyol no se supeditaran a les decisions de les institucions de l'Estat espanyol, en particular del Tribunal Constitucional». Res més lluny de la realitat.

El proper diumenge 26 de juny hi tornarà a haver eleccions generals al Regne d'Espanya i CDC i ERC s'hi tornaran a presentar amb els mateixos candidats i els mateixos programes. Davant de les seves reiterades promeses incomplertes, els independentistes que de veritat ens creiem que Catalunya ha d'esdevenir un Estat independent no només no els hauríem de votar sinó que hauríem de fer campanya per evitar que continuïn dilatant el procés i facin més feixuc el nostre camí cap a la llibertat. Ho podem fer dipositant un vot nul el 26-J, com a senyal de protesta per no legitimar la sobirania espanyola sobre Catalunya com tampoc per avalar la classe autonomista catalana representada per CDC i ERC. Catalunya deu ser l'únic país del món on els mateixos «independentistes» són els que impedeixen la independència.

Visita el
amb
Regió7

M^NAC
MUSEU NACIONAL
D'ART DE CATALUNYA

Disposen d'entrades per visitar el Museu Nacional d'Art de Catalunya. Hi podreu veure les col·leccions residents del museu, d'art romànic, gòtic, renaixement i barroc, el llegat Cambó, art modern, la col·lecció Thyssen-Bornemisza, la de dibuixos, fotografia, numismàtica, gravats i cartells.

LLOC:
Palau Nacional - Parc de Montjuïc

Passeu per les nostres
oficines i obtindreu
**DUES
ENTRADES
GRATUÏTES**
per subscriptor.

(Oferta limitada)